

- בערב בא אצלי מורה המדרשה (איסלם וערבית) יליד אמריקה. שמו ביילר, שהגיע לארץ לפני ששונה שנים למד באוניברסיטה העברית ונעשה למורה תולדות האיסלם וספרות ערבית (גם אורדו). הוא קשור עם טלביזיה בריטית פרטית. הם יבואו בעוד שלושה שבועות לעשות טרם מספר חיי, באפריל יראינו אותי כמה שעות. הם יתחייבו להעניק לי חלק מההכנסת בהצגת הסרט. ויחממו על חוזה.

27.1.68

בבוקר בא אצלי תדי שחזר מאמריקה מלונדון ומפריס. השמין עוד יותר.

בא אצלי יוסף שפירא, מנס ציונה (יליד גרמניה, הוריו מפולין) שמע שכחתי ספר

רוצה להוציאו בגרמניה. אמרתי לו שהספר טרם נגמר. ימנה אלי בעוד חודש וחצי.

באחה עשרה בא אצלי נציג *Joseph W. Grigg, United Press*, אמריקני ועוזרו *Aumi*

(יליד אוסטרליה) בריטי. אפשר אפשרי שלום. אמרתי בעזרת רוסייה ורצונה הסוב כן, אבל ספר

אם יש ברוסיה רצון כזה.

המשכתי לכתוב הסנויים שחלו בעולם ובישראל במאה העשרים.

30.1.68, יום ג'

שלשה ימים נוראים. שלשום ביום א' בבוקר כשישכתי בחדר עבודתי נכנסה פוליה

ושאלה אותי על צוללת דקר. שוחחנו זמן מה והיא שבה לחדרה. זה היה בבוקר. כעבור שעה

בא ניסן ואומר שפולה נהעלפה והם לוקחים אותה לבית החולים בבאר שבע.

כעבור שעה וחצי מודיעים לי מבית החולים שפוליה היא בלי הכרה. סיד נסעתי לבאר

שבע ונשארתי שם כל היום. ההכרה לא חזרה. הרופא ליהמן אמר לי שחוסר ההכרה הוא פרי לחץ

דם גבוה, אבל מאז הובאה לבית החולים לחץ הדם פחת. הוא (ד"ר ליהמן) ביקש מפרופ.

תאונה

רחמילביץ ופרופ. הלפרין סירושלים לבוא. בערב, בשעה מאוחרת (כי היחה להם אססאג בדרך)